

Kur'an bilimsel hakikatlerden neden açıkça bahsetmez?

Kur'an bilimsel hakikatlerden neden açıkça bahsetmez? Tarihselci zihniyetin Kuran galaksilerden/göklerden bilimsel hakikatlerden değil de insandan/tarihten bahseder" şeklindeki yaklaşımı Kur'an'ın yalnız indiği asra hitap ettiği iddiasına zemin hazırlamak için kurulmuş sinsi bir cümledir.

Önce Kur'an'ın kozmik ve evrensel ufku daraltılır, sonra vahiy tarihî şartlara hapsedilir, en sonunda da Kur'an Allah'ın bütün zamanlara hitap eden kelamı olmaktan çıkarılıp belli bir dönemin sosyolojik metni gibi gösterilir.

Asıl tehlikeli olan da şudur: Bu cehalet bazen kaba bir inkâr diliyle değil, akademik kavramların arkasına saklanarak konuşur. "Tarih", "bağlam", "sosyoloji", "dönemsellik" gibi ifadelerle Kur'an'ın evrensel hitabı gölgelenmeye çalışılır. Fakat kelimeler süslü olsa da netice değişmez: Kur'an'ın ilahî ve evrensel mahiyeti daraltılmakta, vahiy beşerî bir tarih metni derecesine indirilmektedir.

Tarihselci zihniyetin bu iddiası, Kur'an'ı anlamak değil; Kur'an'ı kendi dar aklına sığdırma teşebbüsüdür. Kur'an'ın semavî ufkunu görmeyen, onun kâinatı kuşatan hitabını işitmeyen, onun bütün asırlara bakan nurunu fark etmeyen bir anlayışın "Kur'an sadece tarihten bahseder" demesi ilim değil, perdeli bir cehalettir.

Kur'an'ın insandan ve tarihten bahsetmesi, onun sadece insanî ve tarihî bir metin olduğunu göstermez. Bilakis Kur'an insanı anlatır; çünkü insan muhataptır. Tarihi anlatır; çünkü tarihte Allah'ın kanunları görünür. Kâinatı anlatır; çünkü kâinat Allah'ın kudret kitabıdır. Ahireti anlatır; çünkü insanın yolculuğu ölümle bitmez. Bu bütünlüğü parçalayarak Kur'an'ı yalnız bir alana hapsetmek, hakikati doğrudan doğruya çarpıtmaktır.

1. Kur'an Her Asra Kendi Fehmine Göre Konuşur

Kur'an'ın hikmeti şudur: Her asır ondan kendi kabiliyeti nispetinde istifade eder. İlk muhataplar da ondan hidayet alır, bugünün insanı da alır, kıyamete yakın gelecek nesiller de alacaktır.

Eğer Kur'an, ilk muhataplarına "Samanyolu galaksisi, Andromeda, kara delikler, nebülözler, ışık yılı, atom altı parçacıklar" gibi o günün insanının hiçbir şekilde anlayamayacağı ilmi kavramlarla hitap etseydi, bu defa delil, müddeadan daha gizli olurdu. Yani ispat için getirilen şey, ispat edilmek istenen hakikatten daha kapalı hâle gelirdi.

Kur'an'ın maksadı insanlara astronomi terimleri öğretmek değil; kâinat üzerinden Allah'ın varlığını, birliğini, kudretini ve hikmetini göstermektir. Bu yüzden Kur'an, herkesin anlayabileceği güneş, ay, yıldız, gece, gündüz, yağmur, dağlar ve denizler gibi açık deliller

üzerinden konuşur. Çünkü bunlar hem bedevînin anlayacağı kadar açık, hem de âlimin derinleşeceği kadar geniş hakikatlerdir.

Kur'an öyle bir üslup kullanır ki, ilk asırdaki insan ayetten hissesini alır; bugünün astronomiyle meşgul olan insanı da aynı ayette daha derin manalar görür. Bu, Kur'an'ın eksikliği değil, bilakis i'cazıdır. Çünkü Kur'an ne sadece ilk asra hapsedilmiş tarihî bir metindir, ne de yalnız bugünün bilim diliyle konuşan teknik bir kitaptır. O, bütün asırlara hitap eden ilahî bir kelimedir.

Şu hâlde "Kur'an niçin galaksilerden bugünkü bilim diliyle bahsetmedi?" demek, Kur'an'ın hikmetli hitabını anlamamaktır. Çünkü böyle olsaydı, ilk muhataplar o ifadeleri anlamayacak, hatta belki inkâra düşecekti. O zaman hidayet için gelen delil, hidayete perde olacaktı.

2. Kur'an Fen Kitabı Değil, Hidayet Kitabıdır

Soru sahibi Kuranın iniş gayesinden de habersizdir. Kur'an'ın gayesi coğrafya, astronomi veya fizik öğretmek değildir. Kur'an'ın asıl gayesi; Allah'ın varlığını, birliğini, rububiyetini, saltanatını, insanın kulluk vazifesini ve ahirete giden yolu göstermektir.

Fenlerden bahsettiğinde de bunu kuru bilgi vermek için değil, insanı tefekküre sevk etmek için yapar. Güneşi, ayı, yıldızları, yağmuru, geceyi, gündüzü anlatır; fakat bunları Allah'ın kudretine pencere yapar.

3. Her Şey Kur'an'da Hakkı Kadar Bulunur

Kur'an-ı Kerîm bir tarih kitabı, coğrafya kitabı, astronomi ansiklopedisi veya teknoloji kataloğu değildir. O, kâinatın nizam ve intizamını göstererek insanı Sâni-i Hakîm'e ulaştıran bir hidayet kitabıdır. Bu sebeple Kur'an'da her şey bulunur; fakat her şey kendi kıymeti, vazifesi ve Kur'an'ın ana maksatlarına hizmeti nispetinde bulunur.

Bir şey Allah'ın varlığını, birliğini, rububiyetini, haşri, nübüvveti, ibadeti ve ahlakı göstermeye ne kadar hizmet ediyorsa, Kur'an'da o kadar yer alır. Onun için "Kur'an niçin uçaktan, denizaltından, elektrikten, modern teknolojiyen açıkça bahsetmiyor?" denilemez. Çünkü Kur'an'ın maksadı insanlara teknoloji listesi vermek değil, insanı kulluğa, marifete ve ahirete hazırlamaktır.

Uçak Yıldızların Yanında Ne Kadar Yer İster?

Mesela insanın yaptığı uçak, Kur'an'da kendisine geniş bir makam istese, Allah'ın rububiyet dairesindeki uçaklar hükmünde olan gezegenler, dünya ve ay ona şöyle derler: "Sen burada ancak cismin kadar yer alabilirsin." Çünkü insanın uçağı, semada Allah'ın emriyle dönen muazzam gezegenlerin yanında küçücük ve sınırlı bir alettir. Kur'an da küçük uçağı değil, o uçakların çok üstünde olan kâinat nizamını gösterir.

Denizaltı, Yerkürenin Yanında Ne Olabilir?

Beşerin denizaltıları Kur'an ayetlerinden geniş bir yer istese, hava ve esir denizinde yüzen yerküre ve yıldızlar ona şöyle der: "Bizim yanımızda senin yerin görünmeyecek kadar azdır." Çünkü insanın deniz altında yürüttüğü makine, Allah'ın fezada yüzdürdüğü dünya ve yıldızlar karşısında çok küçük kalır. İnsan denizde bir araç yürütür; Allah ise koca küreleri boşluk denizinde intizamla gezdirir.

Elektrik Lambası Güneşlerin Yanında Ne Kadar Parlar?

İnsanların yaptığı elektrik lambaları Kur'an'da kendilerine makam istese, göklerin lambaları olan yıldızlar, şimşekler, güneşler ve gökyüzünü süsleyen ışıklı varlıklar onlara der ki: "Işığınız nispetinde bahse girebilirsiniz." Çünkü insanın lambası bir odayı aydınlatır; Allah'ın güneşi dünyayı aydınlatır, ısıtır, hayatı besler ve bütün canlılara hizmet eder. Böyle bir tabloda küçük lambaların hakkı, ancak işaret kadar olabilir.

Bir Sinek Bütün Teknolojiye Meydan Okur

Eğer medeniyet harikaları, ince sanat ve teknoloji bakımından Kur'an'da geniş yer istemeye kalksa, bir tek sinek onlara "Susunuz!" diyebilir. Çünkü bütün insanlık bir araya gelse, bir sineğin kanadındaki ince sanatı, vücudundaki mükemmel cihazları, hayatını, hareketini, dengesini ve yaratılışındaki hikmeti meydana getiremez. Beşerin bütün makineleri, Allah'ın yarattığı küçücük bir sineğin sanatındaki inceliğe yetişemez.

Kur'an Beşerin Sanatını Değil, Allah'ın Sanatını Gösterir

İşte Kur'an'ın medeniyet harikalarına açıkça ve uzun uzun yer vermemesi bir eksiklik değildir. Bilakis Kur'an'ın hikmetli üslubudur. Çünkü Kur'an insanın yaptığı küçük sanatları değil, o sanatların çok üstünde olan ilahî sanatı gösterir. Uçağı değil, yıldızları; lambayı değil, güneşi; denizaltını değil, fezada yüzen küreleri; makineyi değil, canlı vücudundaki harika düzeni nazara verir.

Kur'an'da her şey vardır; fakat her şey kıymeti nispetinde vardır. Beşerin medeniyet harikaları, Allah'ın kâinattaki harikaları yanında ancak küçük birer gölge hükmündedir.

Bu yüzden Kur'an, insan icatlarını sayıp dökmekle meşgul olmaz; o icatları yapan insanı, insanı yaratan Rabbi ve bütün kâinatı idare eden ilahî saltanatı gösterir. Kur'an'ın büyüklüğü de buradadır: O, beşerin küçük lambasını değil, güneşleri yakan Kudret Sahibini tanıtır.

4. İmtihan Sırrı Bozulurdu

Eğer Kur'an, geleceğe ait bütün keşifleri, medeniyet harikalarını ve ilmî hakikatleri herkesin inkâr edemeyeceği şekilde açık açık bildirseydi, o zaman din bir imtihan olmaktan çıkardı. Çünkü böyle bir açıklık karşısında inatçı kâfirler bile ister istemez tasdiğe mecbur kalırdı.

Hâlbuki imanın kıymeti, insanın iradesiyle, aklıyla, kalbiyle ve teslimiyetiyle hakikati kabul etmesindedir.

Kur'an Zorla Kabul Ettirmez

Kur'an'ın vazifesi insanı düşünmeye, tefekküre, iman etmeye ve kulluğa davet etmektir; insanın iradesini iptal edip onu mecbur bırakmak değildir. Eğer Kur'an her şeyi gökyüzüne yıldızlarla yazılmış gibi apaçık gösterseydi, artık inkâr edenle iman edenin farkı kalmazdı. O zaman Ebû Bekir gibi sadakatle iman eden ruh ile Ebû Cehil gibi inatla direnen ruh aynı seviyede görünürdü. Bu ise imtihanın hikmetine aykırıdır.

Elmasla Kömür Ayrılsın Diye

Nasıl ki bir maden ateşe verilir; ta ki altınla toprak, elmasla kömür birbirinden ayrılsın. Aynen öyle de dünya imtihanında insanın içindeki hakiki cevher ortaya çıkar. Kur'an'ın delilleri akla kapı açar; fakat iradeyi elden almaz. Samimi olan o kapıdan girer, hakikati bulur. İnatçı olan ise aynı kapının önünde durur, bahaneye sarılır ve mahrum kalır.

Kur'an İşaret Eder, Mecbur Bırakmaz

Kur'an geleceğe, kâinata ve medeniyet harikalarına tamamen susmuş değildir. Bilakis onlara işaret eder, remizlerle kapı açar, akli uyandırır. Fakat bunları herkesin mecburen kabul edeceği bir açıklıkla değil, hidayete vesile olacak ve hücceti ispat edecek derecede bildirir. Çünkü Kur'an'ın maksadı insanı laboratuvar neticesiyle susturmak değil, tefekkürle Rabbine ulaştırmaktır.

5. Bilim “Nasıl”ı, Kur'an “Niçin”i Anlatır

Bilim, eşyanın işleyişini anlatır; Kur'an ise o işleyişin arkasındaki hikmeti, iradeyi ve gayeyi gösterir. Bilim, “Bu hadise hangi kanunlarla meydana geliyor?” sorusuna cevap verir. Kur'an ise “Bu hadise kimin kudretiyle oluyor, insana ne söylüyor, hangi hakikate işaret ediyor?” sorusuna cevap verir.

Mesela bilim der ki: “Güneş, çekirdeğinde meydana gelen nükleer füzyon sayesinde ısı ve ışık üretir.” Bu doğrudur; fakat bu, meselenin sadece mekanizma tarafıdır. **Kur'an ise aynı güneşe bakar ve “Biz güneşi parlak bir kandil yaptık” buyurur.** Yani güneşi sadece fizikî bir kütle olarak değil, insanın hayatına hizmet eden, yeryüzünü aydınlatan, ısıtan ve Allah'ın kudretini gösteren büyük bir nimet olarak tanıtır.

Kur'an'ın “güneş bir lamba/kandildir” demesi bilimsel bir hata değildir. Çünkü Kur'an burada teknik bir astronomi tarifi yapmıyor; güneşin insan hayatındaki vazifesini gösteriyor. Lamba ne yapar? Aydınlatır, ısıtır, etrafını görünür kılar. Güneş de yeryüzü için böyle bir vazife görür. Dolayısıyla Kur'an'ın ifadesi hem herkesin anlayacağı kadar sade, hem de tefekküre kapı açacak kadar derindir.

Eğer Kur'an güneşten bahsederken "nükleer füzyon, hidrojen çekirdekleri, helyum oluşumu, plazma yapısı" gibi teknik ifadeler kullansaydı, ilk muhataplar için delil müddeadan daha gizli hâle gelirdi. Hidayet için gelen ayet, anlaşılması zor bir fen meselesine dönüşürdü. Oysa Kur'an'ın maksadı, insanı teknik ayrıntılarda boğmak değil; güneş üzerinden Allah'ın kudretini, rahmetini ve rububiyetini okutmaktır.

6. Kur'an Sadece İndiği Asra Bakmaz

"Kur'an'ın kadrajı sadece indiği asra bakar" demek, Kur'an'ın evrensel hidayet kitabı oluşunu anlamamaktır. Evet, Kur'an 1400 sene önce nazil olmuştur; fakat hitabı yalnız o günün insanına değil, kıyamete kadar gelecek bütün insanlığıdır. Çünkü Kur'an, belirli bir kavmin gündelik meselelerini anlatan tarihî bir metin değil; Allah'ın insanlığa gönderdiği son ilahî fermandır.

Kur'an'da bazı şahısların, kavimlerin ve hadiselerin zikredilmesi, onun tarihî bir metne indirgenmesini gerektirmez. Bilakis Kur'an, tarihî hadiseler üzerinden evrensel kanunları ders verir. Firavun'u anlatır; çünkü her asırda firavunlaşan nefisler ve sistemler vardır. Karun'u anlatır; çünkü her çağda servetiyle azan insanlar çıkar. Velid b. Muğire'den bahseder; çünkü her dönemde makamı, kibri ve menfaati uğruna hakikate cephe alan kimseler bulunur.

Kur'an'ın büyüklüğü şuradadır: İlk muhatabın anlayacağı kadar sade, âlimlerin derinleşeceği kadar geniş, her asrın ihtiyacına cevap verecek kadar kuşatıcıdır. Bir bedevî ondan hidayet alır, bir âlim ondan hikmet çıkarır, bir müfessir onda derin manalar bulur, bir mümin onda kalbine şifa bulur. Böyle bir kitabı yalnız indiği asra hapsetmek, denizi bir avuç su zannetmek gibidir.

7. Bilim İlerledikçe Kur'an'ın İşaretleri Daha İyi Anlaşılır

Kur'an'ın asırlar önce işaret ettiği birçok hakikat, zamanla astronomik ve bilimsel çalışmalarla daha açık anlaşılmıştır. Bu, Kur'an'ın insan sözü olmadığını gösteren parlak delillerdendir. Çünkü 1400 sene önce ne bugünkü teknoloji vardı, ne teleskoplar vardı, ne modern astronomi vardı, ne de laboratuvar imkânları vardı. Buna rağmen Kur'an'ın kâinat, insan, gökler, yer, yağmur, denizler ve yaratılış hakkında verdiği işaretlerin bugün daha derin anlaşılması, onun kaynağının beşer değil vahiy olduğunu gösterir.

İnsaf Olsa Netice Görülür

Eğer bu tarihselci zihniyette azıcık insaf, birazcık vicdan ve hakikate karşı zerre kadar hürmet olsaydı, şu açık hakikati görürlerdi: Kur'an evrenin genişlemesinden embriyonun safhalarına, denizlerin hikmetli perdelerinden canlılığın suyla yaratılışına kadar pek çok hakikate işaret eder.

Şimdi soruyoruz: Eğer Kur'an sadece indiği asra bakan tarihî bir metinse, bugün modern astronominin, biyolojinin ve deniz bilimlerinin daha iyi anladığı bu işaretler nasıl izah

edilecektir? Eğer Kur'an'ın kadrajı yalnız o günün Arap toplumuyla sınırlıysa,  aęlar sonra bilim insanlarının keşfettiği bu hakikatlere açılan kapılar Kur'an'da ne aramaktadır?

Buna verecek ilmî, insafly ve tutarlı bir cevabınız var mı? Yoksa yine Kur'an'ın nurunu tarih perdesinin arkasına saklamaya mı çalışacaksınız?